

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЙ ЧИСТОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Беспрозванна Ю.О., студентка групи УС-51

Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”,
juliabesprozvannaya@gmail.com

На сьогоднішній день, однією з актуальних проблем як в Україні, так і у світі, є недостатній розвиток і фінансування природоохоронних заходів. В умовах нестабільної економіки в Україні ситуація суттєво погіршується, оскільки, й без того мінімальні, державні витрати на потреби охорони природного середовища скорочуються. Негативним фактором є також те, що в Україні, на відміну від країн ЄС, не є законодавчо обов'язковими врахування майбутнього впливу на навколишнє середовище при плануванні політик, планів і програм.

Українські промислові підприємства досі використовують застаріле ресурсо- та енергозатратне обладнання, які щодня забруднюють навколишнє середовище великою кількістю відходів. Українські показники використання невідновлювальних природних ресурсів на одиницю продукції та використання енергії перевищують аналогічні показники в США, Франції, Німеччині та Великобританії. А розміри відходів та викидів і скидів на одиницю товару або послуги нерідко у десятки раз перевищують такі самі показники в розвинених країнах.

Головними причинами екологічних проблем в Україні є: успадкована структура економіки з переважаючим відсотком ресурсо- та енергоємних галузей; поточна система державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища не є достатньо ефективною, регулювання використання природних ресурсів є не раціональним та економічно не вигідним; існування значної зношеності основних фондів промисловості та транспортної інфраструктури; неусвідомленість українським суспільством значимості збереження екологічного довкілля; недотримання громадянами природоохоронного законодавства.

Сьогодні, в Україні існують високі ризики виникнення надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру. В нашій країні функціонують 23767 потенційно небезпечних підприємств та інших об'єктів. Щороку реєструється до 300 надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, які спричиняють такі негативні наслідки: смертність населення, великі економічні збитки [2].

В період 2016—2020 рр в Україні буде впроваджено нові європейські екологічні норми та стандарти, збалансоване відношення між потребами соціально-економічного розвитку та необхідністю збереження навколишнього природного середовища, впровадження та використання інноваційних екологічно чистих технологій, забезпечення розвитку екологічно ефективних відносин між державою, суб'єктами господарювання та громадськістю, широке поширення екологічних знань.

Також, зараз в Україні створюється система біобезпеки. Її головною метою є забезпечення безпечного провадження генетично-інженерної діяльності та використання генетично модифікованих організмів (ГМО) і перешкоджання несанкціонованому та неконтрольованому їх поширенню. Досягнути даної мети Україна збирається шляхом запобігання екологічним, економічним, соціальним та іншим ризикам, які пов'язані з використанням ГМО та впровадженням генетично-інженерної діяльності, а також процесів, що становлять загрозу для національних інтересів [2].

Сталий соціально-економічний розвиток будь-якої держави передбачає одночасне задоволення зростання матеріальних і духовних потреб населення, забезпечення раціонального та екологічно безпечного господарювання і високоефективне збалансоване використання природних ресурсів. Таким чином, держава забезпечує населення сприятливими умовами для здоров'я та підвищення працездатності, збереження і відтворення природно-ресурсного потенціалу суспільного виробництва.

Перехід до екологічно безпечних чистих виробництв є найбільш ефективним шляхом вирішення чисельних екологічних проблем. Екологічно чисте виробництво досягається шляхом використання покращених сучасних технологій та зміни відношення до природи.

Література:

1. Електронне наукове фахове видання “Ефективна економіка” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2441>
2. Стратегія державної екологічної політики України на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.menr.gov.ua/about/strategy/45-about/strategy>